

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 23.11.2016
COM(2016) 851 final

2016/0361 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja
investeeringusühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega**

(EMP-s kohaldatav tekst)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Määruse (EL) 806/2014 (ühtse kriisilahenduskorra määrus) muudatusettepanekud on osa seadusandlikust paketest, mis hõlmab ka määruse (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määrus), direktiivi 2013/36/EL (kapitalinõuete direktiiv) ja direktiivi 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) muudatusi.

Selleks et tugevdada finantseerimisasutuste vastupanuvõimet ELis, on EL viimastel aastatel oluliselt reforminud finantsteenuste õigusraamistikku, tehes seda peamiselt ülemaailmsete standardite alusel, mis on kokku lepitud ELi rahvusvaheliste partneritega. Eelkõige hõlmas reformipakett määrust (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määrus) ja direktiivi 2013/36/EL (kapitalinõuete direktiiv) krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete ja järelevalve kohta, direktiivi 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv) krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kohta ning määrust (EL) 806/2014 ühtse kriisilahenduskorra kohta.

Need meetmed võeti aastatel 2007–2008 puhkenud finantskriisi ajal. Kuna sobivad kriisiohje- ja kriisilahendusraamistikud puudusid, olid valitsused kogu maailmas sunnitud finantskriisi tõttu panku päästma. Sellest tulenev mõju riigi rahandusele ja ebasoovitav stiimul jätta panga maksejõuetusmenetluse kulud avalikkuse kanda on selgelt näidanud, et pangakriisi ohjamiseks ja finantsstabiilsuse kaitsmiseks on vaja teistsugust lähenemisviisi.

Kooskõlas rahvusvahelistel foorumitel kokku lepitud ja astunud oluliste sammudega on direktiiviga 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv)¹ ja määrusega (EL) nr 806/2014 (ühtse kriisilahenduskorra määrus)² loodud liidus tugev pankade kriisilahenduse raamistik, et tõhusalt ohjata pangakriise ning vähendada nende negatiivset mõju finantsstabiilsusele ja riigi rahandusele. Uue kriisilahendusraamistiku nurgakivi on kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend, millega hinnatakse eelnevalt kindlaksmääratud hierarhia alusel võlainstrumentid alla või konverteeritakse võlanõuded või muud kohustused omakapitaliks. Vahendit saab kasutada maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks muutuva krediidasutuse või investeerimisühingu kahjumi katmiseks ja või tema ettevõttesiseseks rekapiitalizeerimiseks, nii et tema elujõulisus taastatakse. Seepärast peaksid krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest tulenevat koormust kandma maksumaksjate asemel aktsionärid ja teised võlausaldajad. Erinevalt muudest jurisdiktsioonidest on liidu pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikuga juba antud kriisilahendusametitele õigus määrata igale krediidasutusele või investeerimisühingule omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mis hõlmab hõlpsasti teisendatavaid kohustusi, mida saab kasutada kahjumi katmiseks ning krediidasutuste ja investeerimisühingute rekapiitalizeerimiseks nende maksejõuetuse korral.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

Komisjon võttis hiljuti vastu delegeeritud õigusakti kõnealuse nõude praktilise rakendamise kohta³.

Ülemaailmsel tasandil avaldas finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mis võeti nädal hiljem Türgis G20 tippkohtumisel vastu⁴. Kogu kahjumikatmisvõime standardis on nõutud, et globaalsed süsteemselt olulised pangad, millele liidu õigusaktides osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, hoiavad piisavas mahus väga hea kahjumikatmisvõimega (teisendatavaid) kohustusi, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ning rekaptaliseerimine kriisilahenduse korral. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises⁵ kohustuse esitada seadusandlik ettepanek käesoleva aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardi saaks rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtjaks 2019. aastaks. Lisaks kohustus komisjon läbi vaatama kehtivad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjad, et tagada täielik kooskõla rahvusvaheliselt kokku lepitud kogu kahjumikatmisvõime standardiga, võttes arvesse sellise aruande järeldusi, mille Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) peab vastavalt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 45 lõikele 19 komisjonile esitama. EBA avaldas juba 19. juulil 2016 kõnealuse aruande vaheverisooni⁶ ja lõplik aruanne esitatakse eeldatavasti 2016. aasta detsembris.

Kuigi pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning ühtse kriisilahenduskorra määruse üldised raamistikud on jätkuvalt asjakohased ja usaldusväärsed, on käesoleva ettepaneku peamine eesmärk rakendada kogu kahjumikatmisvõime standard ning integreerida kogu kahjumikatmisvõime nõue omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude üldeeskirjadesse, vältides kahe paralleelse nõude kohaldamisega kaasnevat dubleerimist. Kuigi kogu kahjumikatmisvõime ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue järgivad samasid regulatiivseid eesmärke, on nende ülesehituses siiski teatavad erinevused. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisala ei hõlma mitte üksnes globaalseid süsteemselt olulisi ettevõtjaid, vaid kogu liidu pangandussektorit. Erinevalt kogu kahjumikatmisvõime standardist, millega nähakse ette ühtne miinimumtase, määravad kriisilahendusasutused omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme iga krediitdiasutuse või investeerimisühingu hindamise põhjal eraldi kindlaks. Kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue tuleks põhimõtteliselt täita allutatud võlainstrumentidega, samas kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude puhul võivad kriisilahendusasutused võlainstrumentide allutamist nõuda juhtumipõhiselt sel määral, mil seda on vaja selle tagamiseks, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevaid võlausaldajaid ei koheldaks halvemini, kui seda tehtaks võimaliku maksejõuetusstsenaariumi korral (mis on kriisilahendusele vastupidine stsenaarium). Selleks et luua lihtne ja läbipaistev raamistik, mis tagab õiguskindluse ja ühtsuse, teeb komisjon ettepaneku integreerida kogu kahjumikatmisvõime standard kehtivatesse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjadesse ning tagada, et mõlemaid nõudeid täidetakse üldjoontes

³ Komisjoni 23. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1450, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamise meetodika kriteeriumid (ELT L 237, 3.9.2016, lk 1).

⁴ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

⁵ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole” (24.11.2015, COM(2015) 587 (final)).

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

sarnaste instrumentidega. Sellise lähenemisviisi puhul tuleb teha kehtivates omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjades piiratud kohandusi, millega tagatakse tehniline kooskõla globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes tulevikus kohaldatavate mis tahes nõuetega.

Selleks et viia kehtivad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eeskirjad kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardiga, on vaja teha nendes asjakohased tehnilised muudatused muu hulgas seoses kahjumikatmisvõime mõõtmiseks kasutatavate näitajatega, kapitalipuhvri nõuete vastasmõjuga, riskide investoritele avalikustamisega ja nõuete kohaldamisega eri kriisilahendusstrateegiate puhul. Rakendades globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatavat kogu kahjumikatmisvõime standardit, ei mõjuta komisjoni lähenemisviis oluliselt selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute koormust, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad ja kes peavad järgima omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.

Praktikas tähendab see, et kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtne miinimumtase kehtestatakse liidus kapitalinõuete määrase ja direktiivi⁷ muutmise teel, samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul kehtestatakse pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning ühtse kriisilahenduskorra määrase sihipärase muutmise teel. Käesolev ettepanek on osa liidu finantsalaste õigusaktide laiema läbivaatamise paketist (kapitalinõuete määrase ja direktiivi läbivaatamine), mille eesmärk on vähendada finantssektoris riske ja suurendada sektori vastupanuvõimet.

Käesolevas ettepanekus käsitletakse konkreetselt ühtse kriisilahenduskorra määrase sihipäraseid muudatusi, mis on seotud kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega liidus. Käesolevat ettepanekut kohaldatakse ühtse kriisilahendusnõukogu ja ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide siseriiklike asutuste suhtes, kui need kehtestavad ja rakendavad pangandusliidus asutatud finantsettevõtete suhtes kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõime nõudeid.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Liidus kehtiva pankade kriisilahendusraamistikuga on juba ette nähtud, et kõigil Euroopa pankadel peab olema piisavas mahus väga hea kahjumikatmisvõimega (teisendatavaid) kohustusi. Viies kehtiva globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatava nõude kooskõlla ülemaailmse kogu kahjumikatmisvõime standardiga, parandatakse ja hõlbustatakse ettepanekuga kehtivate eeskirjade kohaldamist. Seega on ettepanek kooskõlas liidu pankade kriisilahendusraamistiku üldeesmärgiga vähendada maksumaksjate osa pankade kriisilahenduses. Käesolev ettepanek on täielikult kooskõlas komisjoni ettepanekuga muuta pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi seoses kogu liidus kohaldatavate pankade kahjumi katmise ja rekapitaliseerimise eeskirjadega.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määrase (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1); Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on osa liidu finantsalaste õigusaktide laiemast läbivaatamisest, mille eesmärk on vähendada finantssektoris riske, toetades samas majandustegevuse jätkusuutlikku rahastamist. See vastab täielikult ELi põhieesmärkidele edendada finantsstabiilsust, vähendada maksumaksjate osa pankade kriisilahenduses ja toetada majanduse jätkusuutlikku rahastamist.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Kavandatud määrusega muudetakse kehtivat ühtse kriisilahenduskorra määrust. Nii ettepaneku kui ka ühtse kriisilahenduskorra määruse õiguslik alus on sama, ELi toimimise lepingu artikkel 114. Sellega on ette nähtud liidu meetmete vastuvõtmine selliste siseriiklike sätete ühtlustamiseks, mille eesmärk on siseturu rajamine ja toimimine.

Ettepanekuga ühtlustatakse ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide siseriiklikud õigusaktid, mis käsitlevad krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamist ja kriisilahendust, eelkõige seoses kriisilahenduse korral krediitiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ulatuses, mida on vaja selle tagamiseks, et ühtsel kriisilahendusnõukogul, osalevate liikmesriikide kriisilahendusasutustel ja pangandusliidus asutatud pankadel on samad vahendid ning võime tulla toime pankade maksejõuetusega kooskõlas rahvusvaheliselt kokkulepitud standarditega (kogu kahjumikatmisvõime standard).

Kehtestades ühtses kriisilahenduskorras osalevate liikmesriikide pankadele ühtsed normid, vähendatakse ettepanekuga kõnealuste liikmesriikide kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimet käsitlevate õigusnormide lahknevust, mis võivad siseturul moonutada konkurentsi. Seepärast on ettepaneku eesmärk siseturu loomine ja toimimine.

Seepärast on asjakohane õiguslik alus ELi toimimise lepingu artikkel 114.

- **Subsidiaarsus**

Valdkondades, mis ei kuulu liidu ainupädevusse, võtab liit kooskõlas ELi lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Liit ja liikmesriigid, eelkõige ühtses kriisilahenduskorras osalevad liikmesriigid, peavad rakendama rahvusvahelisi standardeid. Liidu meetmete puudumisel peaksid liikmesriigid rakendama ülemaailmse kogu kahjumikatmisvõime standardi omas jurisdiktsioonis ilma võimaluseta muuta kehtivat pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivist ning ühtse kriisilahenduskorra määrusest tulenevat raamistikku. Pidades silmas kogu kahjumikatmisvõime standardi ja kehtiva raamistiku olulisi erinevusi ning kogu kahjumikatmisvõime tingimuste võimalikku erinevat tõlgendamist siseriiklike reguleerivate asutuste poolt, oleks selle tulemusel pankade, eelkõige globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatud kahtesid paralleelseid nõudeid (kusjuures kogu kahjumikatmisvõime nõuet ennast kohaldatakse liikmesriigiti erinevalt), millega kaasneksid nii pankadele kui ka ametiasutustele (järelevalve- ja kriisilahendusasutused) täiendavad kulud. Selleks et rakendada ülemaailmne kogu kahjumikatmisvõime standard ühtses

kriisilahenduskorras osalevates liikmesriikides ühtsel viisil ja viia kehtiv raamistik kõnealuse standardiga kooskõlla, et viia pankade ja ametiasutuste nõuete täitmisega seotud kulud miinimumini, tagades samas panga maksejõuetuse korral tõhusa kriisilahenduse, on soovitatav võtta meede liidu tasandil.

- **Proportsionaalsus**

Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei peaks liidu tasandil võetava meetme sisu ega vorm ületama seda, mis on vajalik meetme eesmärgi saavutamiseks kooskõlas aluslepingute üldiste eesmärkidega.

Rakendades globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatavat kogu kahjumikatmisvõime standardit, ei mõjutaks ettepanek oluliselt pankade kulusid seoses kehtivate kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime eeskirjade täitmisega, kuna ettepanekuga ei laiendataks kogu kahjumikatmisvõime miinimumtaseme kohaldamist muudele ettevõtjatele kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad. Lisaks piiratakse ettepanekuga suurel määral pankade, eelkõige globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kogu kahjumikatmisvõime standardi järgimise kulusid sel viisil, et viiakse kehtivad eeskirjad kõnealuse standardiga võimalikult palju kooskõlla. Ettepanekuga ei laiendata kogu kahjumikatmisvõime miinimumtaseme kohaldamist muudele ettevõtjatele kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad. Muude ettevõtjate kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad puhul säilitatakse ettepanekus põhimõte, et kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime nõude kvaliteedi ja taseme peaksid kriisilahendusasutused kehtestama iga panga puhul eraldi, tuginedes panga riskile, suurusele, seotusele ja valitud kriisilahendusstrateegiale. Seoses globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse kogu kahjumikatmisvõime miinimumtaseme, on ettepanekuga ette nähtud, et enne krediitiasutuse- või investeerimisühingupõhise lisandi nõudmist peavad ühtne kriisilahenduskogu ja siseriiklikud kriisilahendusasutused hindama, kas selline lisand on vajalik, proportsionaalne ja põhjendatud. Seega vastavad ettepaneku sätted eesmärkide saavutamiseks vajalikule.

3. MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Mõjuhindang**

Kuna ettepanek on osa liidu finantsalaste õigusaktide laiemast läbivaatamisest (kapitalinõuete määrase ja direktiivi läbivaatamine), mille eesmärk on vähendada riske finantssektoris, hinnati ettepaneku mõju põhjalikult. Mõjuhindangu kavand esitati komisjoni õiguskontrollikomiteele 7. septembril 2016⁸. Komitee esitas [kuupäev] negatiivse arvamuse. Pärast seda, kui läbivaatamispaketi elemente tugevdati teatavate tõenditega, andis komitee 27. septembril 2016 mõjuhindangule positiivse arvamuse.

Komisjon korraldas kooskõlas parema õigusloome poliitikaga eri poliitikavaliikute mõju hindamise. Nende hindamisel lähtuti põhieesmärkidest, milleks on kriisilahenduse korral pankade suurem kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime ning õiguskindlus ja kriisilahendusraamistiku sidusus. Hindamisel võeti arvesse eespool kirjeldatud eesmärkide saavutamise tulemuslikkust ja eri poliitikavariantide rakendamise kulutõhusust.

Seoses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega liidus on mõjuhindangus käsitletud kolme poliitikavarianti. Esimese variandi kohaselt jätkatakse pankade

8 [Link mõjuhindangule ja selle kokkuvõttele.]

finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning ühtse kriisilahenduskorra määruse kohaldamist praegusel kujul. Teise variandi kohaselt integreeritaks globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatav kogu kahjumikatmisvõime standard kehtivasse kriisilahendusraamistikku, samas kui kõnealust raamistikku vajaduse korral muudetak, et tagada täielik kooskõla kogu kahjumikatmisvõime standardiga. Kolmanda variandi kohaselt laiendatakse täiendavalt kogu kahjumikatmisvõime miinimumtaseme kohaldamisala liidu muudele süsteemselt olulistele ettevõtjatele kui globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad. Mõju hindamisel jõuti järeldusele, et teise variandiga on võimalik asjaomased poliitikaeesmärgid saavutada kõige paremini. Erinevalt esimesest variandist tagab see kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtse rakendamise kõigi liidu globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes, vähendades nende kulusid, mis võivad kaasneda kahtede erinevate nõuete (kogu kahjumikatmisvõime standard ning pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv ning ühtse kriisilahenduskorra määrus) järgimisega, ja tagades samas kogu kahjumikatmisvõime tingimuste ühtse tõlgendamise ELis. See variant suurendab liidu globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkust ja hoiab tänu kogu kahjumikatmisvõime standardi konkreetsetele sätetele, mida pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivis ning ühtse kriisilahenduskorra määruses praegu ei ole (kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutatud võlainstrumentide vormis, globaalsetel süsteemselt olulistel ettevõtjatel olevate kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude kõlblike instrumentide ristosaluste mahaarvamine), ära globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate ristosalustest tuleneva negatiivse mõju ülekandumise. See variant tagaks kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamise liidus, mis suurendaks ootust, et ka teistes jurisdiktsioonides tehtaks sama, et tugevdada globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkust kogu maailmas. Teisest küljest on see variant kolmandast variandist sobivam sel põhjusel, et sellega ei laiendata kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude kohaldamist pankadele, kes ei ole globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad (st nad on muud süsteemselt olulised ettevõtjad), ja kelle puhul kõnealune kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude tase ei pruugi olla sobiv, pidades silmas nende mitmekesisust suuruse, ärimudeli, seotuse ja süsteemse olulisuse seisukohast.

- **Põhiõigused**

Käesolev ettepanek on kooskõlas põhiõigustega ja järgib eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eriti õigust omandile ja ettevõtlusvabadust, ning seda tuleb kohaldada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega. Eelkõige tagatakse käesoleva määrusega, et sekkumine panga võlausaldajate omandiõigusesse ei oleks ebaproportsionaalne. Mõjutatud võlausaldajad ei peaks katma suuremat kahjumit, kui nad oleksid kandnud juht, kui krediitiasutus või investeerimisühing oleks kriisilahenduse otsuse tegemise ajal likvideeritud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUUD KÜSIMUSED

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Nagu eespool selgitatud, hõlmavad kapitalinõuete määruse muudatused, mis kuuluvad samasse õigusaktide paketti, globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude eeskirju, samas kui käesolevas ettepanekus käsitletakse krediitiasutuse- või investeerimisühingupõhist lisandit globaalsete süsteemselt oluliste

ettevõtjate puhul ja pangaliidus asutatud pankade suhtes kohaldatavaid üldnõudeid. Käesoleva ettepaneku kohaselt tehakse kehtivas ühtse kriisilahenduskorra määruhes palju sihipäraseid muudatusi.

Ühtse kriisilahenduskorra määruhe artiklite 3, 8 ja 9 muudatused

Kogu kahjumikatmisvõime standard ning pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv koos ühtse kriisilahenduskorra määruhesega tunnustavad nii ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiat kui ka mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiat. Ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul kohaldatakse kriisilahendust üksnes ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja (tavaliselt emaettevõtja) suhtes, samas kui teiste konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate (tavaliselt tegutsevad tütarettevõtjad) suhtes kriisilahendust ei kohaldata ning nende kahjum kantakse üle ettevõtjale, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul võidakse kriisilahendust kohaldada mitme ettevõtja suhtes. Soovitud kriisilahendusstrateegia tulemuslikuks kohaldamiseks tuleb selgelt kindlaks määrata ettevõtjad, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse („kriisilahendusosalused ettevõtjad“), ja nende tütarettevõtjad („kriisilahendusosalused grupid“). Lisaks on selline kindlaksmääramine oluline selleks, et määrata kindlaks selliste kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime eeskirjade kohaldamise tase, mida finantsettevõtted peavad järgima. Seepärast sätestatakse ühtse kriisilahenduskorra määruhe artikli 3 muudatustega mõisted „kriisilahendusosalune ettevõtja“ ja „kriisilahendusosalune grupp“. Artiklite 8 ja 9 muudatustega, mis käsitlevad konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamist, on sõnaselgelt ette nähtud, et kriisilahendusnõukogu määrab finantsgrupi raames kindlaks kriisilahendusosalused ettevõtjad ja kriisilahendusosalused grupid ning võtab nõuetekohaselt arvesse konsolideerimisgrupi raames kavandatud kriisilahenduse meetmete mõju, et tagada tulemuslik konsolideerimisgrupi kriisilahendus.

Ühtse kriisilahenduskorra määruhe artikli 12 muudatused

Artikkel 12 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse uute artiklitega 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 12g, 12h, 12i ja 12j.

Artiklis 12 määratakse kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud institutsionaalne raamistik, sätestades kriisilahendusnõukogu ning osalevate liikmesriikide kriisilahendus- ja pädevate asutuste vastavad rollid.

Praegu mõõdetakse krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet protsendina krediidasutuse- või investeerimisühingu kogukohustustest. Muudetud artikliga 12a viiakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mõõtmisparameetrid kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardis ette nähtud globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudega („kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue“). Seepärast tuleks krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist nõuet väljendada protsendina asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast.

Artiklis 12b säilitatakse hüpoteegikrediidasutuste suhtes kehtiv vabastus omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest tingimisel, et riiklike maksejõuetusmenetluste või muude sarnaste menetlustega on lubatud kahjumi tegelik katmine võlausaldajate poolt,

mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele. Samuti täpsustatakse selles, et krediidiasutused või investeerimisühingud, kelle suhtes kohaldatakse vabastust omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest, ei tohiks olla osa üldisest konsolideeritud nõudest kriisilahendusala grupi tasandil.

Artiklis 12c määratakse kindlaks selliste instrumentide ja kirjete kõlblikuskriteeriumid, mida võib arvesse võtta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisel, viies need kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardis ette nähtud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul kohaldatavate kõlblikuskriteeriumidega. Seepärast on kõnealused kriteeriumid samad, välja arvatud järgmine.

Seoses hõlmatud instrumentide ulatusega on teatavad tuletisinstrumenti omadustega instrumentid (nt struktureeritud väärtpaberid) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud, kuna kriisilahenduse korral võib nende kahjumikatmisvõime olla piisav. Struktureeritud väärtpaberid on tuletisinstrumenti tunnustega võlakohustused. Nende tootlus sõltub alusvara (nt aktsiad, aktsiaindeksid, fondid, intressimäärad, kaubad või valuutad) tulemustest. Artiklis 12c täpsustatakse, et struktureeritud väärtpaberid on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud sel määral, mil neil on lõpptähtajal tagasimaksmisele kuuluv fikseeritud põhisumma, samas kui tuletisinstrumentiga on seotud üksnes täiendav tootlus, mis sõltub alusvara tulemustest. See on põhjendatud sellega, et fikseeritud põhisumma on emiteerimise ajal ette teada, selle väärtus on struktureeritud väärtpaberi kogu elutsükli jooksul stabiilne ja seda võib kriisilahenduse raames teisendada.

Kogu kahjumikatmisvõime standardi kohaselt tuleks kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude täitmiseks kasutada peamiselt allutatud võlainstrumente, mille nõudeõiguse järk on maksejõuetuse korral madalam kui kõrgema nõudeõiguse järguga kohustustel, mis on sõnaselgelt kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudest välja jäetud, nagu tagatud hoiused, tuletisinstrumentid ja maksu- või muu avaliku õigusega seotud kohustused. Krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks võivad kriisilahendusametid praegu igal üksikjuhul eraldi nõuda kõlblike võlainstrumentide allutamist. Artikli 12c uute sätetega täpsustatakse veelgi, et allutamist võib nõuda sel määral, mil seda on vaja kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise hõlbustamiseks, eelkõige juhul, kui on selged märgid, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevad võlausaldajad kannavad kriisilahenduse käigus tõenäoliselt kahjumit, mis ületaks nende võimalikku kahjumit maksjõuetuse korral, ja üksnes sel määral, mida on vaja tõenäolist maksejõuetuskahjumit ületava kahjumi osa katmiseks. Kriisilahendusnõukogu nõutud mis tahes allutamine krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks ei tohiks mõjutada võimalust osaliselt täita kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutamata võlainstrumentidega vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 ja kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga.

Artiklis 12d määratakse kindlaks tingimused, mille alusel määrab kriisilahendusnõukogu kindlaks kõigi ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude. Nõue peaks võimaldama pankadel kanda kriisilahendusest oodatava kahjumi ja rekapitalizeerida pank pärast kriisilahendust. Kriisilahendusnõukogu peab valitud kriisilahendusstrateegia alusel kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taset nõuetekohaselt põhjendama. Seega ei tohiks kõnealune tase ületada järgmise kahe komponendi summat: kriisilahenduse käigus eeldatava kahjumi summa, mis vastab krediidiasutuse või

investeerimisühingu omavahendite nõuetele, ning rekapitaliseerimissumma, mis võimaldab ettevõtjal pärast kriisilahendust täita omavahendite nõudeid, et ta saaks tegevusloa alusel jätkata oma tegevust kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue tuleks esitada protsendina koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast ning krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid kahest näitajast tulenevat taset järgima.

Seoses globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatega on artiklis 12e sätestatud, et kogu kahjumikatmisvõime standardiga ette nähtud krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise kogu kahjumikatmisvõime miinimumtasandi lisandi võib kehtestada ainult juhul, kui miinimumtase ei ole piisav kahjumi katmiseks ja globaalse süsteemselt olulise ettevõtja rekapitaliseerimiseks valitud kriisilahendusstrateegia raames. Kriisilahendusnõukogu otsust kehtestada selline lisand tuleks nõuetekohaselt põhjendada.

Nagu kapitalinõuete direktiivi muutmisettepanekus, kehtestatakse käesolevas ettepaneku artiklis 12f „suunise“ põhimõte. See võimaldab kriisilahendusnõukogul nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud järgiksid kõrgemat omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, ja samas paindlikumalt käsitleda kõnealuse nõude rikkumist, eelkõige leevendades selliste rikkumiste automaatset mõju maksimaalse jaotatava summa piirangute vormis. Eelkõige võimaldatakse artikliga 12f kriisilahendusnõukogul nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud hoiaksid täiendavaid vahendeid, et katta kriisilahenduse raames tekkivat kahjumit, mis on suurem kui kriisilahenduse standardtsenaariumi puhul oodatav kahjum (st üle kehtivate omakapitalinõuete taseme), ja tagada turu piisav usaldus ettevõtja vastu pärast kriisilahendust (st lisaks nõutavale rekapitaliseerimissummale). Artiklis 12f sätestatakse sellest hoolimata, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kahjumi katmise osa puhul ei tohiks suunise tase ületada „kapitalisuunise“ taset, kui järelevalveasutused järelevalvelise stressitesti põhjal sellist suunist nõuavad, et katta tavanõudeid ületavat kahjumit. Rekapitaliseerimise osa puhul peaks suunise tase turu usalduse tagamiseks võimaldama krediidasutustel ja investeerimisühingutel täita pärast kriisilahendust asjakohasel ajavahemikul tegevusloa saamise nõuet. Kõnealune turu usalduse puhver ei tohiks ületada direktiivi 2013/36/EL kohast kombineeritud kapitalipuhvri nõuet, välja arvatud juhul, kui see on vajalik selle tagamiseks, et ettevõtja pärast kriisilahendussündmust asjakohasel ajavahemikul jätkuvalt täidaks tegevusloa saamise tingimusi.

Artiklites 12g ja 12h käsitletakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamise taset. kriisilahendusluse ettevõtjana kvalifitseeruvate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet üksnes konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil. See tähendab, et kriisilahenduslused ettevõtjad peavad emiteerima ettevõtjavälistele kolmandast isikust võlausaldajatele kõlblikke (võla)instrumente, mida teisendatakse juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja (st kriisilahendusluse grupp) suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus. Seoses konsolideerimisgrupi teiste ettevõtjatega kehtestatakse ettepanekuga „sisemise“ omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude põhimõte, mis on kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardi kohase sarnase põhimõttega. See tähendab, et teised kriisilahendusluse grupi ettevõtjad, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad, peaksid emiteerima kõlblikke (võla)instrumente kriisilahendusluse grupi siseselt, st selliseid instrumente peaksid ostma kriisilahenduslused ettevõtjad. Kui kriisilahendusluse grupi ettevõtja, kes ei ole kriisilahendusluse ettevõtja, muutub jätkusuutmatuks, hinnatakse sellised instrumendid alla või konverteeritakse omavahenditeks ning kõnealuse ettevõtja

kahjum kantakse üle kriisilahendusosalusele ettevõtjale. Sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude peamine eelis seisneb selles, et see võimaldab kriisilahendusosaluse grupi ettevõtja rekapitalizeerimist, ilma et tema suhtes oleks vaja algetada ametlik kriisilahendusmenetlus, millel võib olla häiriv mõju turule. Kõnealuse nõude kohaldamine peaks sellest hoolimata olema kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige ei tohiks see pärast ettevõtja rekapitalizeerimist muuta ettevõtja ja tema kriisilahendusosaluse grupi omandisuhet. Samuti sätestatakse ettepanekus, et teatavate kaitsemeetmete puhul võib sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude asendada kriisilahendusosaluse ettevõtja ja teiste kriisilahendusosaluse grupi ettevõtjate vahelise tagatud garantiiga, mille võib aktiveerida samaväärsete ajastustingimuste korral, nagu kohaldatakse sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kõlblike instrumentide puhul. Kavandatud kaitsemeetmed hõlmavad eelkõige asjaomaste kriisilahendusosaluste nõusolekut asendada sisemine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue ning kriisilahendusosaluse ettevõtja poolt tüdarettevõtjale antud tagatud garantii väga likviidse tagatisega, millel on minimaalne krediidi- ja tururisk.

Artiklis 12i sätestatakse, et teatavate kaitsemeetmete puhul võib kriisilahendusnõukogu tüdarettevõtja sisemisest omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest loobuda, kui nii tüdarettevõtja kui ka emaetevõtjana tegutsev kriisilahendusosalune ettevõtja on asutatud samas osalevas liikmesriigis.

Artikli 12g muudatused käsitlevad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumist. Artiklis 12g loetletakse õigused, mis kriisilahendusosalusel on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumise korral. Kuna nõude rikkumine võib krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssida, lühendatakse artikli 10 muudatustega kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude kõrvaldamise kehtivat menetlust, et saaks otstarbekalt käsitleda nõude mis tahes rikkumist. Samuti nähakse kriisilahendusnõukogule ette uued õigused nõuda kõlblike instrumentide tähtajaprofiili muutmist ning seda, et krediidasutused ja investeerimisühingud esitaksid omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme taastamise kava.

Artiklite 16, 18, 20 ja 21 muudatused

Artiklite 16, 18, 20 ja 21 muudatustega tagatakse, et kriisilahendusnõukogu saab alla hinnata või omakapitaliks konverteerida ka muid sisemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks kõlblikke instrumente kui kapitaliinstrumentid (nt võlainstrumentid), kui kriisilahendusosaluse grupi ettevõtja, kes ei ole kriisilahendusosalune ettevõtja, kes neid emiteerib, muutub jätkusuutmatuks.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust⁹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁰,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) avaldas 9. novembril 2015 kogu kahjumikatmisvõime tingimused (edaspidi „kogu kahjumikatmisvõime standard“), mille G20 kinnitas 2015. aasta novembris. Kogu kahjumikatmisvõime standardis on nõutud, et globaalsed süsteemselt olulised pangad, millele liidu õigusraamistik osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, hoiaksid piisavas minimaalses mahus väga hea kahjumikatmisvõimega (teisendatavaid) kohustusi, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ning rekapitalizeerimine kriisilahenduse korral. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises¹¹ kohustuse esitada seadusandlik ettepanek 2016. aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardi saaks rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtjaks 2019. aastaks.
- (2) Liidus kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisel tuleb arvesse võtta kehtivat krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL¹² alusel liidu kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime, peaksid mõlemad nõuded kuuluma ühtsesse raamistikku ja täiendama seal teineteist. Praktikas tähendab see, et

⁹ ELT C [...], [...], lk [...].

¹⁰ ELT C [...], [...], lk [...].

¹¹ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole” (24.11.2015, COM(2015) 587 (final)).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul tuleks kogu kahjumikatmisvõime ühtne miinimumtase kehtestada liidu õigusaktides, muutes määrust (EL) nr 575/2013¹³, samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul (omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue) tuleks kehtestada direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr 806/2014¹⁴ sihipärase muutmise teel. Käesoleva määruse sätteid, mis käsitlevad krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimet, tuleks järjepidevalt kohaldada koos eespool nimetatud õigusaktide ja direktiivi 2013/36/EL¹⁵ sätetega.

- (3) Ühtses kriisilahenduskorras osalevates liikmesriikides ühtsete eeskirjade puudumine seoses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisega tekitab krediidasutustele ja investeerimisühingutele täiendavaid kulusid ja õiguskindlusetust ning teeks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise piiriüleste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul keerulisemaks. Samuti tekitab liidu ühtsete eeskirjade puudumine siseturul konkurentsimoonutusi, kuna krediidasutuste ja investeerimisühingute kulud seoses kehtivate nõuete ja kogu kahjumikatmisvõime standardi järgimisega võivad osalevate liikmesriikide lõikes märkimisväärselt erineda. Seepärast tuleb kõnealused takistused siseturu toimimiselt kõrvaldada ja vältida konkurentsimoonutusi, mis on tingitud kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamise ühtsete reeglite puudumisest. Sellest tulenevalt on käesoleva määruse asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping”) artikkel 114, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud praktikaga.
- (4) Kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga tuleks määruks (EL) nr 806/2014 jätkata nii ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia kui ka mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia tunnustamist. Ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul kohaldatakse kriisilahendust üksnes ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja (tavaliselt emaettevõtja) suhtes, samas kui teiste konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate (tavaliselt tegutsevad tütarettevõtjad) suhtes kriisilahendust ei kohaldata ning nende kahjum ja rekapitalizeerimise vajadus kantakse üle ettevõtjale, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse. Mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul võidakse kriisilahendust kohaldada ühe konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja suhtes. Soovitud kriisilahendusstrateegia tulemuslikuks kohaldamiseks tuleb selgelt kindlaks määrata ettevõtjad, kelle suhtes kriisilahendust kohaldatakse („kriisilahendusosalused ettevõtjad“), ja nende tütarettevõtjad („kriisilahendusosalused grupid“). Selline kindlaksmääramine on oluline, et määrata kindlaks selliste kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime eeskirjade kohaldamise tase, mida finantsettevõtted peavad järgima. Seepärast tuleb kehtestada mõisted „kriisilahendusosalune ettevõtja“ ja

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

„kriisilahenduslune grupp“ ning muuta määrust (EL) nr 806/2014 seoses konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamisega, et näha sõnaselgelt ette, et ühtne kriisilahendusnõukogu peab konsolideerimisgrupi raames kindlaks määrama kriisilahenduslused ettevõtjad ja kriisilahenduslused grupid ning võtma nõuetekohaselt arvesse konsolideerimisgrupi raames kavandatud kriisilahenduse meetmete mõju, et tagada tulemuslik konsolideerimisgrupi kriisilahendus.

- (5) Kriisilahendusnõukogu peaks tagama, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime, et tagada kriisilahenduse korral kahjumi sujuv ja kiire katmine ning ettevõtja rekapitalizeerimine, ning et selle mõju finantsstabiilsusele ja maksumaksjatele on võimalikult väike. See tuleks saavutada sellega, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad määruse (EL) nr 806/2014 kohast krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.
- (6) Selleks et viia krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimet mõõtvad näitajad kooskõlla kogu kahjumikatmisvõime standardi vastavate näitajatega, tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet väljendada protsendina asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast.
- (7) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vajalike kohustuste kõlblikkuskriteeriumid peaksid olema kooskõlas määruses (EL) nr 575/2013 kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude puhul sätestatud kriteeriumidega, võttes arvesse käesoleva määrusega ette nähtud täiendavaid kohandusi ja nõudeid. Eelkõige peaksid teatavad tuletisinstrumenti tunnustega võlakohustused (nt teatavad struktureeritud väärtpaberid) olema omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud sel määral, mil neil on lõpptähtajal tagasimaksmisele kuuluv fikseeritud põhisumma, samas kui tuletisinstrumentiga on seotud üksnes täiendav tootlus, mis sõltub alusvara tulemustest. Pidades silmas nende fikseeritud põhisummat, peaksid kõnealused instrumentid olema kriisilahenduse korral väga hea kahjumikatmisvõimega ja hõlpsasti teisendatavad.
- (8) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikud kohustused hõlmavad põhimõtteliselt kõiki kohustusi, mis tulenevad tagamata ja eelisnõudeõigusest võlausaldajate nõuetest (allutamata kohustused), välja arvatud juhul, kui need ei vasta käesolevas määruses sätestatud konkreetsetele kõlblikkuskriteeriumidele. Krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tõhusa kasutamise teel peaks kriisilahendusnõukogu olema võimalik nõuda, et ettevõtjapõhine nõue täidetak allutatud kohustustega, eelkõige juhul, kui on selged märgid, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevad võlausaldajad kannavad kriisilahenduse käigus tõenäoliselt kahjumit, mis ületaks nende võimalikku kahjumit maksjõuetuse korral. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist allutatud kohustustega võib nõuda üksnes ulatuses, mida on vaja, et võlausaldajad ei kannaks kriisilahenduse korral suuremat kahjumit, kui nad oleksid muidu kandnud maksejõuetuse korral. Kriisilahendusnõukogu nõutud võlainstrumentide mis tahes allutamine krediidasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks ei tohiks mõjutada võimalust osaliselt täita kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue allutamata võlainstrumentidega vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 kooskõlas kogu kahjumikatmisvõime standardiga.

- (9) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks võimaldama krediitiasutustel ja investeerimisühingutel kanda kriisilahendusest oodatava kahjumi ja rekapiitalseerida krediitiasutus või investeerimisühing pärast kriisilahendust. Kriisilahendusnõukogu peaks valitud kriisilahendusstrateegia alusel nõuetekohaselt põhjendama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taset, eelkõige seoses direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude vajaduse ja tasemega rekapiitalseerimise summas. Põhimõtteliselt peaks kõnealune tase koosnema järgmise kahe komponendi summast: kriisilahenduse käigus eeldatava kahjumi summa, mis vastab krediitiasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuetele, ning rekapiitalseerimissumma, mis võimaldab krediitiasutusel või investeerimisühingul pärast kriisilahendust täita omavahendite nõudeid, et ta saaks tegevusloa alusel jätkata oma tegevust kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue tuleks väljendada protsendina koguriskipositsioonist ja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajast ning krediitiasutused ja investeerimisühingud peaksid mõlemast näitajast tulenevaid tasemeid järgima samaaegselt. Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel rekapiitalseerimise summat kohandada, et asjakohaselt kajastada suurenenud riske, mis mõjutavad kriisilahenduskõlblikkust ja tulenevad kriisilahendusala grupi ärimudelist, rahastamisprofiilist ja üldisest riskiprofiilist, ja seepärast sellistel piiratud asjaoludel nõuda artikli 12d lõigete 3 ja 4 esimeses lõigus osutatud rekapiitalseerimise summade ületamist.
- (10) Globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkuse suurendamiseks peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus kehtestada sellistele ettevõtjatele lisaks määruses (EL) nr 575/2013 ette nähtud kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõudele krediitiasutuse- või investeerimisühingupõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Kõnealuse krediitiasutuse- või investeerimisühingupõhise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude võib kehtestada üksnes juhul, kui kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue ei ole piisav globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kahjumi katmiseks ja rekapiitalseerimiseks valitud kriisilahendusstrateegia kohaselt.
- (11) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel peaks kriisilahendusnõukogu arvesse võtma krediitiasutuse või investeerimisühingu süsteemset olulisust ja tema maksejõuetuse võimalikku negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Kriisilahendusnõukogu peaks arvesse võtma vajadust tagada võrdset tingimused globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele ning muudele võrreldavatele osalevates liikmesriikides süsteemselt olulistele ettevõtjatele. Seega ei tohiks selliste krediitiasutuste ja investeerimisühingute omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, keda ei käsitata globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatena, kuid kes on osalevates liikmesriikides süsteemselt ligikaudu sama olulised nagu globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad, ebaproportsionaalselt erineda tavapärast globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjatele kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tasemest ja ülesehitusest.
- (12) Sarnaselt direktiiviga 2013/36/EL pädevatele asutustele antud õigustega peaks kriisilahendusnõukogul olema lubatud kehtestada kõrgem omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue ja samas paindlikumalt käsitleda kõnealuse nõude mis tahes rikkumist, eelkõige leevendades kõnealuste rikkumiste automaatset mõju maksimaalse jaotatava summa piirangute vormis. Kriisilahendusnõukogul peaks olema õigus anda krediitiasutustele ja investeerimisühingutele suunis hoida määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL kohaste omavahendite nõuete taset ületavaid

täiendavaid summasid, et katta kriisilahenduse käigus kahjum ja/või tagada turu piisav usaldus krediidasutuse või investeerimisühingu vastu pärast kriisilahendust. Selleks et tagada kooskõla direktiiviga 2013/36/EL, võib täiendava kahjumi katmise suunise anda ainult juhul, kui pädev järelevalveasutus on vastavalt direktiivile 2013/36/EL nõudnud „kapitalisumist“, ja see ei tohi ületada kõnealuses suunises nõutud taset. Rekapitaliseerimise summa puhul peaks turu usalduse tagamiseks suunises nõutud tase võimaldama krediidasutusel või investeerimisühingul jätkuvalt täita piisava aja jooksul tegevusloa saamise tingimusi, sealhulgas katta pärast kriisilahendust tema tegevuse restruktureerimisega seotud kulud. Turu usalduse puhver ei peaks ületama direktiivi 2013/36/EL kohast kombineeritud kapitalipuhvri nõuet, välja arvatud juhul, kui seda on vaja selle tagamiseks, et ettevõtja pärast kriisilahendussündmust piisava aja jooksul jätkuvalt täidaks tegevusloa saamise tingimusi. Kui ettevõtja ei suuda püsivalt endale tagada täiendavaid omavahendeid ega kõlblikke kohustusi, nagu on ette nähtud suunises, peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude summat suurendataks, et see vastaks suunises esitatud summale. Selleks et teha kindlaks, kas ettevõtja ei suuda püsivalt nõudeid täita, peaks kriisilahendusnõukogu võtma arvesse ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude aruandlust, nagu on nõutud direktiiviga 2014/59/EL.

- (13) Kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013 tuleks kriisilahendusosaluste ettevõtjatena kvalifitseeruvate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet üksnes konsolideeritud kriisilahendusosaluse grupi tasandil. See tähendab, et kriisilahendusosalused ettevõtjad peaksid emiteerima ettevõtjaväliste kolmandast isikust võlausaldajatele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke instrumente ja kirjeid, mida teisendatakse juhul, kui kriisilahendusosaluse ettevõtja suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus.
- (14) Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, peaksid järgima krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist nõuet individuaalselt. Kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute kahjumi katmise ja rekapitaliseerimise vajadused peaks üldiselt katma nende vastavad kriisilahendusosalused ettevõtjad, kes peaksid omandama kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud kõlblikud kohustused ning hindama need alla või konverteerima omandiõiguse instrumentideks, kui kõnealused krediidasutused ja investeerimisühingud ei ole enam jätkusuutlikud. Seega tuleks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, kohaldada koos ja kooskõlas kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes kohaldatavate nõuetega. See peaks võimaldama kriisilahendusnõukogul viia kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendusmenetlus lõpule ilma, et oleks vaja algatada kriisilahendusmenetlust tema teatavate tütarettevõtjate suhtes, ja seega vältida võimalikku häirivat mõju turule. Kokkuleppel kriisilahendusnõukoguga peaks olema võimalik asendada kõlblike kohustuste emiteerimine kriisilahendusosalustele ettevõtjatele kriisilahendusosaluse ettevõtja ja tütarettevõtjate vaheliste tagatud garantiidega, mida võib aktiveerida juhul, kui on täidetud ajastustingimused, mis on samaväärsed nendega, mis võimaldavad kõlblike kohustuste allahindamist või konverteerimist. Garantii tagatis peaks olema väga likviidne ja selle turu- ja krediidirisk peaks olema väga väike. Samuti peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik täielikult loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest krediidasutuste ja investeerimisühingute

suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, kui nii kriisilahendusosalune ettevõtja kui ka tema tütarettvõtjad on asutatud samas osalevas liikmesriigis.

- (15) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, peaks olema kooskõlas valitud kriisilahendusstrateegiaga. Eelkõige ei tohiks see pärast krediidasutuste ja investeerimisühingute rekapiitaliseerimist muuta krediidasutuste ja investeerimisühingute ja nende kriisilahendusosaluse grupi omandisuhet.
- (16) Kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist peaksid pädevad asutused, kriisilahendusasutused ja kriisilahendusnõukogu nõuetekohaselt käsitlema ja võtma selle suhtes parandusmeetmeid. Kuna kõnealuste nõuete rikkumine võib krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssida, tuleks lühendada kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude kõrvaldamise kehtivat menetlust, et saaks otstarbekalt käsitleda nõuete mis tahes rikkumist. Samuti peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud muudaksid kõlblike instrumentide ja kirjete tähtajaprofiili ning koostaksid ja rakendaksid kavad, et taastada kõnealuste nõuete tase.
- (17) Käesolev määrus on kooskõlas põhiõigustega ja järgib eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eriti õigust omandile ja ettevõtlusvabadust, ning seda tuleb kohaldada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (18) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt sätestada liidus finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku jaoks ühtsed eeskirjad, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta vastu käesoleva määruse kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (19) Selleks et anda piisavalt aega käesoleva määruse kohaldamiseks, tuleks käesolevat määrust hakata kohaldama [18 kuud pärast määruse jõustumist],

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Määruse (EL) nr 806/2014 muudatused Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
 - (a) lisatakse järgmised punktid:

„24a) „kriisilahendusosalune ettevõtja“ – liidus asutatud ettevõtja, mille kriisilahendusnõukogu on vastavalt artiklile 8 kindlaks määranud ettevõtjana, kelle suhtes on kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede;

24b) „kriisilahendusosalune grupp“ – kriisilahendusnõukogu poolt vastavalt artiklile 8 kindlaks määratud ettevõtjate grupp, kuhu kuuluvad kriisilahendusosalune ettevõtja ja selle tütarettvõtjad, mis ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad ega teise kriisilahendusosaluse ettevõtja tütarettvõtjad;
 - (b) punktis 49 asendatakse tekst „kõlblikud kohustused“ tekstiga „teisendatavad kohustused“;

lisatakse punkt 49a:

„49a) „kõlblikud kohustused“ – teisendatavad kohustused, mis vastavad artikli 12c või artikli 12h lõike 3 punkti a tingimustele;“.

2. Artikli 7 lõike 3 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) määrata kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue kooskõlas artiklitega 12–12k;“.

3. Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahenduse kavas nähakse ette võimalused käesolevas määruses osutatud kriisilahendusvahendite ja -õiguste kohaldamiseks lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes.“;

(b) lõike 6 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kriisilahenduse kavas esitatakse kriisilahenduse meetmed, mida kriisilahendusnõukogu võib võtta, kui lõikes 1 osutatud ettevõtja vastab kriisilahenduse eeltingimustele.

Lõike 9 punktis a osutatud teave avaldatakse asjaomasele ettevõtjale.“;

(c) lõike 9 punkt b asendatakse järgmisega:

„p) vajaduse korral artikli 12c kohane omavahendite ja allutatud instrumentide miinimumnõue ning vajaduse korral selle nõude täitmise tähtaeg;“;

(d) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava hõlmab osalevas liikmesriigis asutatud, liidus tegutseva emaettevõtja juhitava konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava, milles määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida võetakse:

(a) liidus tegutseva emaettevõtja suhtes;

(b) konsolideerimisgruppi kuuluvate ja liidus asutatud tütarettevõtjate suhtes;

(c) artikli 2 punktis b osutatud ettevõtjate suhtes ning

(d) kui artiklis 33 ei ole sätestatud teisiti, konsolideerimisgruppi kuuluvate ja väljaspool liitu asutatud tütarettevõtjate suhtes.

Vastavalt esimeses lõigus osutatud meetmetele määratakse kriisilahenduse kavas iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks järgmine:

(a) kriisilahenduslused ettevõtjad;

(b) kriisilahenduslused grupid.“;

(e) lõike 11 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta seoses kriisilahendusluse ettevõtjaga lõikes 6 sätestatud stsenaariumide korral, ja selliste meetmete mõju lõikes 1 osutatud muudele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele, emaettevõtjale ja tütarettevõtjatele;

a1) kui lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupp hõlmab mitut kriisilahenduslusest grupp, määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed

seoses iga kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendusosaluste ettevõtjatega ja selliste meetmete mõju mõlemale järgmisele:

i) muud konsolideerimisgrupi ettevõtjad, kes kuuluvad samasse kriisilahendusosalusesse gruppi;

ii) muud kriisilahendusosalused grupid;

b) tehakse kindlaks ulatus, mil määral oleks liidus asutatud kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes võimalik kohaldada ja koordineeritult rakendada kriisilahenduse vahendeid ja -õigusi, sealhulgas meetmeid, millega soodustataks konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja eraldi äriliinide või tegevuste või konsolideerimisgrupi teatavate ettevõtjate või kriisilahendusosaluste gruppide omandamist kolmanda isiku poolt, ning tehakse kindlaks koordineeritud kriisilahendust pärssivad asjaolud;“.

4. Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Konsolideerimisgruppi peetakse kriisilahenduskõlblikuks sel juhul, kui kriisilahendusnõukogu jaoks on teostatav ja usutav konsolideerimisgrupi ettevõtjate lõpetamine ja likvideerimine tavapärasel maksejõuetusmenetluses või kriisilahenduse vahendite kohaldamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine kriisilahendusosaluste ettevõtjate suhtes, vältides nii palju kui võimalik olulisi negatiivseid tagajärgi konsolideerimisgrupi ettevõtjate asutamiskoha liikmesriikide, teiste liikmesriikide või liidu finantsüsteemile, sealhulgas laiemal finantsilisel ebastabiilsusel või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada, või muul viisil.

Kui konsolideerimisgruppi ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annab kriisilahendusnõukogu sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.

Kui konsolideerimisgrupp koosneb mitmest kriisilahendusosalusest grupist, hindab kriisilahendusnõukogu iga kriisilahendusosaluse grupi kriisilahenduskõlblikkust vastavalt käesolevale artiklile.

Esimeses lõigus osutatud hindamine tehakse lisaks kogu konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele.“;

(b) lõikele 7 lisatakse järgmine lõik:

„Kui ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust välistav asjaolu on tingitud direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõikes 2 osutatud olukorrast, teatab kriisilahendusnõukogu kõnealuse välistava asjaolu hinnangust liidus tegutsevale emaettevõtjale.“;

(c) lõikele 9 lisatakse järgmine lõik:

„Kui kriisilahenduskõlblikkust välistav asjaolu on tingitud direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõikes 2 osutatud olukorrast, esitab liidus tegutsev emaettevõtja kahe nädala jooksul alates lõike 7 kohase teate saamise kuupäevast kriisilahendusnõukogule võimalike meetmete ettepanekud, et esimese lõigu kohaselt kindlaks tehtud välistavate asjaolude suhtes meetmeid võtta või need välistavad asjaolud kõrvaldada.“;

(d) lõike 11 punktides i ja j asendatakse tekst „artiklis 12“ tekstiga „artiklites 12g ja 12h“;

(e) lõikesse 11 lisatakse järgmised punktid:

„k) nõuda, et ettevõtja esitaks kava artiklite 12g ja 12h ning direktiivi 2013/36/EL artikli 128 lõikes 6 osutatud nõude järgimise taastamiseks;

l) nõuda, et ettevõtja muudaks artikli 12c ja artikli 12h lõike 3 punktides a ja b osutatud kirjete tähtjaprofiili, et tagada artiklite 12g ja 12h jätkuv järgimine.“

5. Määruse (EL) nr 806/2014 artikkel 12 asendatakse järgmiste artiklitega:

„Artikkel 12

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine

1. Selliste omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul, mille suhtes võib kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust, määrab kriisilahendusnõukogu pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, millele on osutatud artiklites 12a–12i ning mida artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid on juhul, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kohustatud täitma igal ajal.
2. Liikmesriikide kriisilahendusasutused määravad kriisilahenduse kavade koostamisel kooskõlas artikliga 9 pärast pädevate asutustega konsulteerimist ning allahindamise ja konverteerimise õigust kasutades kindlaks artiklites 12a–12i osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, mida artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjad on kohustatud täitma igal ajal. Selleks kohaldatakse artiklis 31 sätestatud menetlust.
3. Kriisilahendusnõukogu määrab lõikes 1 osutatud miinimumnõude kindlaks artikli 8 kohaste kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja ajakohastamisega samal ajal.
4. Kriisilahendusnõukogu adresseerib kindlaksmääramise otsuse liikmesriikide kriisilahendusasutustele. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu juhised artikli 29 kohaselt. Kriisilahendusnõukogu nõuab, et liikmesriikide kriisilahendusasutused kontrolliksid ja tagaksid, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning emaettevõtjad täidaksid jätkuvalt käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.
5. Kriisilahendusnõukogu teavitab EKPd ja Euroopa Pangandusjärelevalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mille ta on iga krediidasutuse või investeerimisühingu ning emaettevõtja jaoks lõike 1 kohaselt kindlaks määranud.
6. Selleks et tagada käesoleva artikli tõhus ja järjepidev kohaldamine, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele suuniseid ja juhiseid konkreetsete ettevõtjate või konsolideerimisgruppide kohta.

Artikkel 12a

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine ja arvutamine

1. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et artikli 12 lõigetes 1 ja 2 osutatud ettevõtjad igal ajal täidavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet vastavalt artiklitele 12a–12i.

2. Kõnealune lõikes 1 osutatud nõue arvutatakse vastavalt artikli 12d lõigetele 3 või 4, nagu on asjakohane, omavahendite ja kõlblike kohustuste summana ning seda väljendatakse protsendina järgmistest:
 - (a) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsioon, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3 ning
 - (b) lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitaja, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 429 lõikele 3.

Artikkel 12b

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisest vabastamine

1. Olenemata artiklist 12a vabastab kriisilahendusnõukogu artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude täitmisest sellised pandikirjadega rahastatavad hüpoteegikrediidiasutused, kes siseriikliku õiguse kohaselt ei tohi võtta vastu hoiuseid, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - (a) kõnealused krediidiasutused ja investeerimisühingud lõpetatakse ja likvideeritakse siseriikliku maksejõuetusmenetluse või mõne muu menetluse alusel, mida on krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul rakendatud direktiivi 2014/59/EL artiklite 38, 40 või 42 kohaselt; ning
 - (b) selline siseriiklik maksejõuetusmenetlus või muud liiki menetlus tagab, et kõnealuste krediidiasutuste ja investeerimisühingute võlausaldajad, sealhulgas pandikirjade omanikud, kui see on asjakohane, katavad kahjumi viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele.
2. Artikli 12 lõikes 1 sätestatud nõude täitmisest vabastatud krediidiasutused ja investeerimisühingud ei kuulu artikli 12g lõikes 1 osutatud konsolideerimise alla.

Artikkel 12c

Kriisilahendusosaluste ettevõtjate kõlblikud kohustused

1. Kõlblikud kohustused arvatakse kriisilahendusosaluse ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui need vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72a lõikes 2 (välja arvatud artikli 72b lõike 2 punkt d) osutatud tingimustele.
2. Erandina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72a lõike 2 punktist 1 arvatakse tuletisinstrumenti tunnustega võlainstrumentidest (nt struktureeritud väärtpaberid) tulenevad kohustused omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - (a) võlainstrumentist tuleneva kohustuse põhisumma on emiteerimise ajal ette teada, see on fikseeritud ja seda ei mõjuta tuletisinstrumenti tunnus;
 - (b) võlainstrumenti, sealhulgas selle tuletisinstrumenti tunnuse suhtes ei kohaldata mingit tasaarvestuskokkulepet ja selle hindamisel ei kohaldata artikli 49 lõiget 3;

- (c) esimeses lõigus osutatud kohustus arvatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summa hulka ainult selles osas, mis vastab esimese lõigu punktis a osutatud summale.
3. Kriisilahendusnõukogu võib pärast liikmesriigi kriisilahendusasutusega konsulteerimist omal algatusel või liikmesriigi kriisilahendusasutuse ettepanekul otsustada, et kriisilahendusosalused ettevõtjad täidavad artiklis 12g osutatud nõuet instrumentidega, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a osutatud tingimustele, tagamaks et kriisilahendusosaluse ettevõtja kriisilahenduse saab lõpetada viisil, mis on kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega.
- Käesoleva lõike kohases kriisilahendusnõukogu otsuses põhjendatakse kõnealust otsust järgmiste elementide alusel:
- (a) lõigetes 1 ja 2 osutatud allutamata kohustustel on siseriikliku maksejõuetusmenetluse nõuete hierarhias sama nõudeõiguse järk nagu teatavatel kohustustel, mille puhul allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 44 lõigetele 2 või 3 ei kasutata;
 - (b) tulenevalt allahindamise või konverteerimise õiguse kavandatud kasutamisest allutamata kohustuste puhul, mis ei ole välja jäetud allahindamise või konverteerimise õiguste kasutamisest vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 44 lõigetele 2 või 3, kannavad kõnealustest kohustustest tulenevate nõuetega seotud võlausaldajad suuremat kahjumit, kui nad oleksid kandnud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus toimunud likvideerimise korral;
 - (c) allutamata kohustuste summa ei ületa summat, mida on vaja tagamaks, et punktis b osutatud võlausaldajad ei kannaks suuremat kahjumit, kui nad oleksid vastasel korral kandnud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus toimunud likvideerimise korral.

Artikkel 12d

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine

1. Artikli 12a lõike 1 kohase nõude määrab iga ettevõtja puhul pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks kriisilahendusnõukogu kriisilahendusasutus järgmiste kriteeriumide alusel:
- (a) vajadus tagada, et kriisilahendusosaluse ettevõtja suhtes saab kriisilahendusmenetluse läbi viia kriisilahenduse vahenditega, rakendades vajaduse korral ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
 - (b) vajadus asjakohasel juhul tagada, et kriisilahendusosalusel ettevõtjal ja selle tütarettevõtjatel, kes on krediidasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahendusosalused ettevõtjad, on piisavalt kõlblikke kohustusi, tagamaks, et juhul, kui nende suhtes vastavalt kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit või allahindamise ja konverteerimise õigust, saaks katta kahjumi ja tõsta asjaomaste ettevõtjate kapitalinõuded või vastavalt vajadusele esimese taseme põhiomavahendite vormis finantsvõimenduse määra uuesti tasemele, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks

neile on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;

- (c) vajadus tagada, et juhul kui kriisilahenduse kavas eeldatakse, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse artikli 27 lõike 5 alusel kohustuste teisendamise vahendi rakendusala välja jätta või kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, on kriisilahendusosalusel ettevõtjal piisavalt muid kõlblike kohustusi selleks, et katta kahjum ja tõsta kriisilahendusosaluse ettevõtja kapitalinõuded või vastavalt vajadusele esimese taseme põhiomavahendite vormis finantsvõimenduse määr uuesti tasemele, mis võimaldab kriisilahendusosalusel ettevõtjal jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusluba;
- (d) ettevõtja suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil;
- (e) see, mil määral hoiuste tagamise skeem võiks aidata rahastada kriisilahendust vastavalt artiklile 79;
- (f) see, mil määral oleks asjaomase ettevõtja maksejõuetusel negatiivne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seoses negatiivse mõju ülekandumisega teistele krediidasutustele ja investeerimisühingutele või ettevõtjatele tulenevalt ettevõtja seotusest teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute või ettevõtjatega või ülejäänud finantssüsteemiga.

2. Kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud kriisilahenduse meetme võtmine või allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine, peab artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue võrduma summaga, mis on piisav järgmiseks:

- (a) kahjum, mida ettevõtja eeldatavasti kannab, kaetakse täielikult („kahjumi katmine“);
- (b) ettevõtja või selle tütarettvõtjad, kes on krediidasutused või investeerimisühingud, kuid mitte kriisilahendusosalused ettevõtjad, rekapiitalseeritakse tasemeni, mis võimaldab neil jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL, direktiivi 2014/65/EL või samaväärse õigusakti kohaselt tegevusluba („rekapiitalseerimine“).

Kui kriisilahenduse kavaga on ette nähtud, et ettevõtja likvideeritakse tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus, ei tohi artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue kõnealuse ettevõtja puhul ületada summat, mis on piisav kahjumi katmiseks vastavalt esimese lõigu punktile a.

3. Ilma et see piiraks viimase lõigu kohaldamist, ei tohi lõikes 2 osutatud summa ületada kriisilahendusosaluste ettevõtjate puhul järgmistest suurimat:

- (a) järgmiste summa:
 - i) kahjumi summa, mida võib olla vaja katta kriisilahenduse käigus ning mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktide a, b ja c ning direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele kriisilahendusosaluse ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele allkonsolideeritud kriisilahendusosaluse grupi tasandil;

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahendusosalusel grupil taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohase koguomavahendite suhtarvu ja täita direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohast nõuet kriisilahendusosaluse grupi allkonsolideeritud tasandil vastavalt kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meetmetele;

(b) järgmiste summa:

i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ja mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohasele kriisilahendusosaluse ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele kriisilahendusosaluse grupi allkonsolideeritud tasandil ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab kriisilahendusest tuleneval kriisilahendusosalusel grupil taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohase finantsvõimenduse määra kriisilahendusosaluse grupi allkonsolideeritud tasandil vastavalt kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meetmetele.

Artikli 12a lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet punkti a kohaselt arvutatud summana, mis on jagatud koguriskipositsiooniga.

Artikli 12a lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet punkti b kohaselt arvutatud summana, mis on jagatud finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusnõukogu määrab eelmistes lõikudes osutatud rekapitalizeerimise summad vastavalt kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meetmetele ja võib kõnealuseid rekapitalizeerimise summasid kohandada, et asjakohaselt kajastada riske, mis mõjutavad kriisilahenduskõlblikkust ja tulenevad kriisilahendusosaluse grupi ärimudelist, rahastamisprofiilist ja üldisest riskiprofiilist.

4. Ilma et see piiraks viimase lõigu kohaldamist, ei tohi lõikes 2 osutatud summa ületada ettevõtjate puhul, kes ei ole kriisilahendusosalused ettevõtjad, ühte järgmistest:

(a) järgmiste summa:

i) kahjumi summa, mis tuleb katta kriisilahenduse käigus ning mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktide a, b ja c ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohastele ettevõtja suhtes kohaldatavatele nõuetele, ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c kohase koguomavahendite suhtarvu ja täita direktiivi 2013/36/EL artikli 104a kohast nõuet vastavalt kriisilahenduse kavale või

(b) järgmiste summa:

i) kahjumi summa, mis kaetakse kriisilahenduse käigus ja mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohasele ettevõtja finantsvõimenduse määra nõudele ning

ii) rekapitalizeerimise summa, mis võimaldab ettevõtjal taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d kohase finantsvõimenduse määra vastavalt kriisilahenduse kavale.

Artikli 12a lõike 2 punkti a kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti a kohaselt arvutatud summa jagamisel koguriskipositsiooniga.

Artikli 12a lõike 2 punkti b kohaldamisel väljendatakse artikli 12a lõike 1 kohast nõuet protsendina, mis saadakse punkti b kohaselt arvutatud summa jagamisel finantsvõimenduse määra riskipositsiooni näitajaga.

Kriisilahendusnõukogu määrab käesolevas lõikes osutatud rekapitalizeerimise summad vastavalt kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meetmetele ja võib kõnealuseid rekapitalizeerimise summasid kohandada, et asjakohaselt kajastada riske, mis mõjutavad rekapitalizeerimise vajadust ja tulenevad ettevõtja ärimudelitest, rahastamisprofiilist ja üldisest riskiprofiilist.

5. Kui kriisilahendusnõukogu eeldab, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse jätta artikli 27 lõike 5 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest välja või need võidakse kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, ei tohi artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue ületada summat, mis on piisav, et:

(a) katta artikli 27 lõike 5 kohaselt kindlaks määratud välja jäetud kohustuste summa;

(b) tagada, et lõikes 2 osutatud tingimused on täidetud.

6. Kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestada käesoleva artikli kohaselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõigetes 2–5 osutatud elementide täielik hinnang, eelkõige seoses direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude vajaduse ja tasemega rekapitalizeerimise summas.

7. Lõigete 3 ja 4 kohaldamisel tõlgendatakse kapitalinõudeid vastavalt sellele, kuidas pädevad asutused kohaldavad üleminekusätteid, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 X osa I jaotise 1. 2. ja 4. peatükis ning riiklikes õigusaktides, millega kasutatakse kõnealuse määrusega pädevatele asutustele antud valikuvõimalusi.

8. Kriisilahendusnõukogu võib artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet vähendada, et võtta arvesse summat, mille hoiuste tagamise skeem peaks eeldatavalt panustama eelistatud kriisilahendusstrateegia rahastamisse vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 109.

Mis tahes sellise vähendamise suurus peab põhinema hoiuste tagamise skeemi võimaliku panuse usaldusväärusel hindamisel ja peab vähemalt:

a) olema väiksem kui sellise võimaliku kahjumi usaldusväärne hinnang, mis hoiuste tagamise skeemil oleks olnud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing oleks likvideeritud tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus, võttes arvesse hoiuste tagamise skeemiga seotud hoiustest tulenevate nõuete nõudeõiguse järkusid vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 108;

b) olema väiksem kui direktiivi 2014/59/EL artikli 109 lõike 5 teise lõigu kohane hoiuste tagamise skeemi panuse piirmäär;

c) võtma arvesse üldist riski, mis tuleneb hoiuste tagamise skeemi käsutuses olevate rahaliste vahendite ammendumisest seoses panustamisega mitme panga maksejõuetusmenetlusse või kriisilahendusse ning

d) olema kooskõlas mis tahes muude asjaomaste siseriikliku õiguse sätetega ning hoiuste tagamise skeemi eest vastutava ametiasutuse ülesannete ja kohustustega.

Kriisilahendusnõukogu dokumenteerib pärast hoiuste tagamise skeemi eest vastutava ametiasutusega konsulteerimist oma lähenemisviisi seoses hoiuste tagamise skeemi rahaliste vahendite ammendumise üldise riski hindamisega ja kohaldab nõuete vähendamist vastavalt esimesele lõigule, tingimusel et kõnealune risk ei ole liiga suur.

Artikkel 12e

Nõude kindlaksmääramine ettevõtjate jaoks, kes on globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad

1. Sellise kriisilahendusala ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, kes on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või sellise ettevõtja osa, koosneb järgmisest:
 - (a) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92a osutatud nõue ning
 - (b) mis tahes täiendav ettevõtjapõhine omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue, mille kriisilahendusamet on määranud vastavalt lõikele 2 ja mida täidetakse kohustustega, mis vastavad artikli 12c tingimustele.
2. Kriisilahendusnõukogu võib kehtestada lõike 1 punktis b osutatud täiendava omavahendite ja kõlblike kohustuste nõude ainult:
 - (a) juhul, kui lõike 1 punktis a osutatud nõue ei ole piisav, et täita artiklis 12d sätestatud tingimused, ning
 - (b) määral, mil nõutavate omavahendite ja kõlblike kohustuste summa ei ületa taset, mida on vaja artiklis 12d sätestatud tingimuste täitmiseks.
3. Kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestada lõike 1 punkti b kohaselt täiendav omavahendite ja kõlblike kohustuste nõue esitatakse kõnealuse otsuse põhjendused, sealhulgas lõikes 2 osutatud elementide täielik hinnang.

Artikkel 12f

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suunis

1. Kriisilahendusnõukogu võib anda ettevõtjale suunise selle kohta, et ettevõtjal peab olema artikli 12c ja artikli 12h lõike 3 tingimustele vastavaid omavahendeid ja kõlblike kohustusi, mis ületavad artiklites 12d ja 12e sätestatud taset summas, mida on vaja järgmiseks:
 - (a) katta ettevõtja võimalik täiendav kahjum lisaks artikli 12d kohaselt kaetud kahjumile ning/või
 - (b) tagada, et kriisilahenduse korral säilitatakse ettevõtte vastu piisav turu usaldus lisaks artikli 12d lõike 2 punktis b osutatud nõudele kapitaliinstrumentidega („turu usalduse puhver“).

Suunis antakse ja arvutatakse üksnes seoses artikli 12a lõikes 1 osutatud nõudega, mis on arvutatud vastavalt artikli 12a lõike 2 punktile a.
2. Lõike 1 punkti a kohaselt antud suunise summa võib määrata üksnes juhul, kui pädev asutus on juba direktiivi 2013/36/EL artikli 104b kohaselt oma suunise määranud, ja see ei tohi ületada kõnealuse suunise taset.

Lõike 1 punkti b kohaselt antud suunise summa ei tohi ületada direktiivi 2013/36/EL artikli 128 lõikes 6 osutatud kombineeritud puhvri nõude summat, välja arvatud

kõnealuse lõike punktis a osutatud nõude puhul, kui kõrgemat taset on vaja selle tagamiseks, et ettevõtja kriisilahenduse korral asjakohasel ajavahemikul, mis ei ole pikem kui üks aasta, jätkuvalt täidaks tegevusloa saamise tingimusi.

Kriisilahendusasutus esitab ettevõtjale põhjendused ja täieliku hinnangu käesoleva artikli kohaselt antud suunise vajaduse ja taseme kohta.

3. Kui ettevõtja ei suuda pidevalt endale tagada täiendavaid omavahendeid ja kõlblikke kohustusi, nagu on ette nähtud lõikes 1 osutatud suunises, võib kriisilahendusnõukogu nõuda, et artikli 12d lõikes 2 osutatud nõude summat suurendataks, et täita käesoleva artikli kohaselt antud suunis.
4. Ettevõtja suhtes, kes ei suuda endale tagada täiendavaid omavahendeid ja kõlblikke kohustusi, nagu on ettenähtud lõikes 1 osutatud suunises, ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL artiklis 141 osutatud piiranguid.

Artikkel 12g

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamine kriisilahendusluse ettevõtjate suhtes

1. kriisilahenduslused ettevõtjad täidavad artiklites 12d–12f sätestatud nõudeid kriisilahendusluse grupi tasandil konsolideeritud alusel.
2. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude, mida kohaldatakse osalevas liikmesriigis asutatud kriisilahendusluse ettevõtja suhtes konsolideeritud kriisilahendusluse grupi tasandil, määrab pärast grupitasandi kriisilahendusluse ja konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega konsulteerimist kindaks kriisilahendusnõukogu, tehes seda artiklites 12d–12f sätestatud nõuete ja selle alusel, kas konsolideerimisgruppi kuuluvate kolmandates riikides asutatud tütar-ettevõtjate kriisilahendus toimub kriisilahenduse kava kohaselt eraldi.

Artikkel 12h

Nõude kohaldamine ettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad

1. Krediidiasutused või investeerimisühingud, kes on kriisilahendusluse ettevõtja tütar-ettevõtjad ja ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad, täidavad artiklites 12d–12f sätestatud nõudeid individuaalselt.

Kriisilahendusnõukogu võib pärast konsulteerimist pädevate asutuste ja EKPga otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet direktiivi 2014/59/EL artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja suhtes, kes on kriisilahendusluse ettevõtja tütar-ettevõtja ja ei ole kriisilahenduslune ettevõtja.
2. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõude kohaldamisel lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:
 - (a) kriisilahenduslune ettevõtja täidab artiklis 12g osutatud konsolideeritud nõuet;
 - (b) kriisilahendusluse grupi tütar-ettevõtjate suhtes kohaldatavate kõigi nõuete summa on kaetud artiklis 12g osutatud konsolideeritud nõudega ega ületa seda, välja arvatud juhul, kui see on tingitud üksnes artikli 12g lõike 1 kohase kriisilahendusluse grupi tasandil konsolideerimisest mõjust;

- (c) see täidab lõikes 3 sätestatud kõlblikuskriteeriumeid;
 - (d) see ei ületa tütarettevõtja panust artikli 12g lõikes 1 osutatud konsolideeritud nõudesse.
3. Artikli 12a lõikes 1 osutatud nõue täidetakse ühe või mitme järgmisega:
- (a) kohustused:
 - i) mis on emiteeritud kriisilahendusosaluse ettevõtja jaoks ja mille see on ostanud;
 - ii) mis vastavad määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 72a (välja arvatud artikli 72b lõike 2 punkt b) osutatud tingimustele;
 - iii) mille nõudeõiguse järk on tavapärases maksejõuetusmenetluses madalam kui muudel sellistel kõlblikel kohustustel kui omavahendite nõude täitmiseks kõlblikud kohustused, mis on emiteeritud muude ettevõtjate jaoks kui kriisilahendusosaluse ettevõtja ja mille need on ostanud ;
 - iv) mille suhtes kohaldatakse vastavalt artiklile 21 allahindamise ja konverteerimise õigust, mis on kooskõlas kriisilahendusosaluse grupi kriisilahendusstrateegiaga, eelkõige mõjutamata kriisilahendusosaluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle;
 - (b) kõlblikud omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mis on emiteeritud muude ettevõtjate jaoks kui kriisilahendusosaluse ettevõtja ja mille need on ostanud, kui allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklile 21 ei mõjuta kriisilahendusosaluse ettevõtja kontrolli tütarettevõtja üle.
4. Kriisilahendusnõukoguga kokkuleppel võib artikli 12a lõikes 1 osutatud nõuet täita garantiiga, mille kriisilahendusosaluse ettevõtja on andnud oma tütarettevõtjale ja mis vastab järgmistele tingimustele:
- (a) garantii antakse vähemalt summas, mis on samaväärne nõude summaga, mis sellega asendatakse;
 - (b) garantii aktiveeritakse juhul, kui tütarettevõtja ei suuda tähtajaks oma võlgasid tagasi maksta või muid kohustusi täita või tütarettevõtja suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, olenevalt sellest, kumb toimub varem;
 - (c) garantii on tagatud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 punkti 1 alapunktis a määratletud finantstagatiskokkuleppe kaudu vähemalt 50 % ulatuses;
 - (d) garantii ja finantstagatiskokkuleppe suhtes kohaldatakse sellise liikmesriigi õigust, kus tütarettevõtja on asutatud, väljaarvatud juhul, kui kriisilahendusnõukogu on ette näinud teisiti;
 - (e) garantii tagatis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 197 nõuetele ja see on pärast asjakohaselt konservatiivsete väärtuskärbete tegemist piisav, et täielikult katta garanteeritud summa;
 - (f) garantii tagatis on koormamata ja seda eelkõige ei kasutata mis tahes muu garantii tagatisena;
 - (g) tagatisel on tegelik lõpptähtaeg, mis vastab samale lõpptähtaja tingimusele, nagu osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72c lõikes 1, ning

- (h) puuduvad õiguslikud, regulatiivsed või rakenduslikud takistused tagatise ülekandmisel kriisilahendusaluselt ettevõtjalt asjaomasele tütarettevõtjale, sealhulgas juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede.

Artikkel 12i

Ettevõtjate puhul, kes ei ole kriisilahenduslused ettevõtjad, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest loobumine

Kriisilahendusnõukogu või täielikult loobuda artikli 12h kohaldamisest kriisilahendusluse ettevõtja tütarettevõtja suhtes, kes on asutatud osalevas liikmesriigis, kui:

- (a) nii tütarettevõtja kui ka kriisilahendusluse ettevõtja on asutatud samas osalevas liikmesriigis;
- (b) kriisilahendusluse ettevõtja täidab artiklis 12g osutatud nõuet;
- (c) puuduvad praegused või prognoositavad olulised praktilised või õiguslikud takistused omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel kriisilahendusluse ettevõtjalt tütarettevõtjale, kelle suhtes on vastavalt artikli 21 lõikele 3 toimunud kindlaksmääramine, eelkõige juhul, kui kriisilahendusluse ettevõtja suhtes on võetud kriisilahenduse meede.

Artikkel 12g

Nõude rikkumine

1. Kriisilahendusnõukogu ja muud asjaomased ametiasutused käsitlevad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude mis tahes rikkumist ettevõtja poolt vähemalt ühel järgmisel viisil:
- (a) kasutades vastavalt artiklile 10 õigust kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude suhtes meetmeid võtta või need välistavad asjaolud kõrvaldada;
- (b) võttes direktiivi 2013/36/EÜ artiklis 104 osutatud meetmeid;
- (c) võttes varajase sekkumise meetmeid vastavalt artiklile 13;
- (d) määraates halduskaristusi või võttes muid haldusmeetmeid vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklitele 110 ja 111.
2. Kriisilahendusnõukogu, kriisilahenduslused ja osalevate liikmesriikide pädevad asutused konsulteerivad omavahel lõike 1 punktides a–d osutatud vastavate õiguste kasutamisel.“
6. Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 2 punktis b osutatud emasettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud.“;
- (b) lõige 3 asendatakse järgmisega:
- „3. Hoolimata asjaolust, et emasettevõtja ei vasta artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimustele, võib kriisilahendusnõukogu otsustada võtta kriisilahenduse meetme selle emasettevõtja suhtes, kui see on kriisilahendusluse ettevõtja ja

üks või mitu tema tütarettevõtjat, mis on krediidasutused ja investeerimisühingud, vastavad artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimustele ning nende tütarettevõtjate vara ja kohustused on sellised, et nende maksejõuetus ohustab krediidasutust või investeerimisühingut või konsolideerimisgruppi kui tervikut, ning kriisilahenduse meetme võtmine selle emaettevõtja suhtes on vajalik tütarettevõtjate (mis on krediidasutused ja investeerimisühingud) või konsolideerimisgruppi kui terviku kriisilahenduseks.“.

7. Artikli 18 lõike 1 punktis b asendatakse tekst „asjaomaste kapitaliinstrumentide“ tekstiga „asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“.

8. Artikli 20 lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) saada teavet selleks, et teha otsus omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse alandamise ulatuse kohta ning asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui kasutatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artikli 21 lõikele 7;“.

9. Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

(a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine ja konverteerimine“;

(b) lõike 1 esimeses lauses asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

(c) lõike 1 punktis b asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

(d) lõike 3 punktis b asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

(e) lõike 8 teises lõigus asendatakse tekst „kapitaliinstrumentide“ tekstiga „kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste“;

(f) lõike 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud, otsustab kriisilahendusnõukogu artiklis 18 sätestatud menetluse kohaselt, kas asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või kooskõlas artikli 18 kohase menetlusega koos kriisilahenduse meetmega.

Kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada sõltumatult kriisilahenduse meetmest üksnes seoses kõlblike kohustustega, mis vastavad artikli 12 lõike 3 punktis a osutatud tingimustele, välja arvatud kohustuste järelejäänud tähtajaga seotud tingimus.“;

(g) lõikele 10 lisatakse järgmine punkt:

„d) lõikes 7 osutatud kõlblike kohustuste põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kõlblike kohustuste ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma puhul on väärtus väiksem.“.

Artikkel 6
Jõustumine

1. Käesolev muutmismäärus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Käesolevat määrust hakatakse kohaldama 18 kuu jooksul alates selle jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja